

Erik Lyden

Ensihoitaja AMK
Suomen Elvytysneuvoston tiedottaja
erik.lyden@gmail.com

Eurooppalaiset elvytyskisat

Euroopan elvytysneuvosto (European Resuscitation Council, ERC) on järjestänyt vuodesta 2014 lähtien jokavuotisen Resuscitation-konferenssin yhteydessä elvytyskilpailun, jossa ratkaistaan Euroopan paras elvytystiimi. Suomesta on ollut kilpailussa useana vuonna edustus, ja menestystäkin on tullut.

Vuodesta 2014 lähtien järjestetty kilpailu on vakiintunut osaksi Resuscitation-konferenssin ohjelmaa. Kilpailu järjestetään kaksivaiheisena. Alkuerissä valitaan kolme parasta joukkuetta, jotka kilpailevat Euroopan parhaan elvytystiimin palkinnosta erillisessä finaalissa. Alkuerissä joukkueet toteuttavat aikuisen potilaan hoitoelvytyksen ERC:n kulloinkin voimassa olevien elvytysohjeiden mukaisesti. Finaalissa skenaariona on lapsen elvytys. Kunkin maan kansallinen elvytysneuvosto asettaa kilpailuun virallisen joukkueen, jossa on oltava johtaja (Team Leader) sekä maksimissaan neljä muuta jäsentä. Kaikkien jäsenten on oltava terveydenhuollon ammattilaisia, joko lääkäreitä tai hoitajia. Skenaario vastaa tasoltaan ERC:n Advanced Life Support -kursilla (ALS) suoritettavaa hoitoelvytystä, ja sitä arvostellaan teknisen suorituksen lisäksi myös esimerkiksi tiimityön ja johtamisen osalta. Pisteytyksenä käytetään neljän pisteen järjestelmää (1), jossa arvioidaan muun muassa hoitotokollan noudattamista. Lisäksi tuomarit arvioivat

elvytyksen laatua sekä tiimityötä, kommunikaatiota ja johtamista.

Suomesta on ollut mukana joukkue vuosina 2014–2016. Vuonna 2015 Prahassa Tsekin joukkue voitti kultaa ja Suomen joukkue sijoitui hienosti hopealle. Hopeasijalle Suomi pääsi Reykjavikissäkin 2016. Silloin ensimmäinen sija hävittiin briteille, joita keuhuttiin paremman kommunikatiosta. Kisa on ollut joka vuosi erittäin kovatasoinen, sillä useana vuonna loppu-

tuloksia julkaistessa on kerrottu vain pienten sävyerojen ratkaisseen varsinaisen kisan.

”Ensimmäisenä vuonna olin Team Leader, eikä meillä ollut aikaisempaa kokemusta kisan luonteesta. Jännitti jäätävän paljon. Onneksi myöskin ERC vasta harjoitteli kilpailun järjestämistä”, toteaa joukkueessa kolme kertaa mukana ollut ylilääkäri Sanna Hoppu. Joukkueilta oli Hopun mukaan kysytty ennalta, ovatko

Kisa on joka vuosi erittäin kovatasoinen.

he sairaalan ulkopuolinen (pre-hospital) vai sisäinen (in-hospital) tiimi. Koska Suomen joukkue oli ilmoittanut olevansa sairaalan ulkopuolinen tiimi, etukäteissuunnitelmana oli nostaa mahdollisesti

Vuoden 2016 kisoissa Reykjavikissa Heidi Hellevuo, Jukka Vaahersalo, Tuomas Hiltunen, Piritta Setälä ja Sanna Hoppu.

esimerkiksi sohvalleoleva potilas automaattisesti lattialle paremman elvytyksen varmistamiseksi.

”Kun skenaario alkoi, järjestäjät kertoivat että meidät on kutsuttu kirurgiselle vuodeosastolle arvioimaan potilasta”, hän kertoo. ”Pasmat menivät hieman sekaisin, koska olimme varautuneet sairaalan ulkopuoliseen elvytykseen. Ratkaisimme sitten tilanteen nostamalla nukun sängystä lattialle, jolloin kaikki piuhat irtosivat ja esimerkiksi defibrillaattorin johdot eivät olleet yltää nukkeen.” Joukkue ei ollut myöskään tuossa vaiheessa käynyt ALS-kurssia, joten kaikki ALS-protokollan tärkeät yksityiskohdat eivät olleet heillä tiedossa. ”Tämä toki näkyi sijoituksessamme emmekä päässeetkään kolmen parhaan joukkoon. Kisan jälkeen oli silti erittäin onnistunut ja mahtava fiilis”, Hoppu toteaa. Alkuvaikeuksien jälkeen kisaan valmistautuminen on Suomenkin joukkueelle ollut helpompaa, sillä ALS-kurssit on käyty. Hopun mukaan kilpailuun onkin ollut seuraavina vuosina paljon helpompi mennä, kun tiedossa on ollut mitä odottaa.

Isoin haaste on aina kommunikointi.

Kahtena vuonna kilpailussa mukana olleen ylilääkäri Jukka Vaahersalon mukaan isoin haaste kilpailussa on aina ollut kommunikointi. Kilpailussa ryhmän on viestittävä myös keskenään englanniksi, koska tuomariston täytyy pystyä seuraamaan tapahtumia täysipainoisesti. ”Erityisen kovaksi paine nousee ryhmän johtajalla. Hänen on jaettava käskyjä, kysyttävä lisätietoja ja kyettävä myös ajattelemaan ääneen – kaikki englanniksi”, hän toteaa. ALS-protokollakurssin käyminen on kuitenkin helpottanut Vaahersalon mukaan myös kommunikointia kilpailussa, sillä useat joukkueen jäsenet ovat sekä käyneet että ohjanneet ALS-kursseja englanniksi. Elvytyksen peruskäsitteet ovat siis vahvasti hallussa.

Kansainvälisyys on muutenkin vahvasti läsnä, sillä kilpailussa on ollut aina runsaasti osanottajamaita aina Egyptistä Englantiin saakka. ”Tsekit ja englantilaiset ovat olleet aina kovia vastuksia”, muistelee Suomen joukkueessa jokaisena vuonna mukana ollut ensihoitolääkäri Piritta Setälä. ”Olin Reykjavikissa joukkueen Team Leader. Tilanne oli aika kuumottava, sillä johtajalle laitetaan

mikrofoni, jotta tiimin englanninkielinen kommunikointi kuuluu koko yleisöön.” Setälän mukaan yksittäisistä kilpailuista haastavin on kuitenkin ollut Prahassa kilpailu vuonna 2015. ”Uudet elvytys-suositukset julkaistiin kyseisessä konferenssissa, joten finaaliin ja lapsen elvytykseen lähdettiin hyvin intensiivisellä uusien ohjeiden läpikäynnillä. Kyseessä oli 25-sivuinen artikkeli”, hän muistelee. Joukkue onnistui vastaamaan kuitenkin haasteeseen ilmeisen hyvin, sillä kisasta tuli kotiin viemiseksi hopeinen mitali. Myös Jukka Vaahersalo muistelee Prahassa kilpailua haastavana. ”Mikrofonit olivat luku sinänsä, mutta Prahassa kilpailu järjestettiin isolle yleisölle suuressa salissa. Tämä toi koko suorituksen merkittävässä määrin lisää painetta”, hän toteaa. Setälän mukaan paineet kuitenkin unohtuvat itse suorituksen aikana. ”Huomion keskipisteenä oleminen unohtuu jopa johtajalta, sillä elvytystilanne tempaa koko joukkueen nopeasti mukaansa.”

Vaahersalo arvelee ryhmän toiminnan olleen aina Suomen joukkueen vahvuus. ”Kun kaikki ovat ns. saman koulukunnan edustajia, kaikille on selvää myös ALS-protokollan tärkeä osa tekemisessä”, Vaahersalo toteaa. Hänen mukaansa esimerkiksi vuonna 2014 Tays:n joukkue suoritti ja elvytti loistavasti, mutta puutteita syntyi nimenomaan ALS-kurssin protokollaosaamisesta. ”Toinen vahvuutemme on ollut varmasti myös tekninen osaaminen ja elvytyksen laatu”, hän lisää. Vaahersalon mukaan kilpaileminen on hauskaa, mutta myös hyödyllistä. ”Uskon vahvasti, että kilpailuilla on positiivinen vaikutus siinä, miten lisäämme tietoisuutta elvytysprotokollien noudattamisen tärkeydestä”, hän toteaa. ”Eräänlainen elvytyksen tuotteistus ja mittaaminen jättää aina pienen kipinän – mitä voisimme tehdä vielä entistäkin paremmin? Lisäksi, kun kerran kisataan, aina myös voittoa tavoitellaan.”

Myös Setälän kokemukset ovat positiivisia. ”Suomesta on joka vuosi ollut mukana todella hyvä porukka. Kun astuu oman mukavuusalueensa

”Kun astuu oman mukavuusalueensa ulkopuolelle, oppii paljon.”

ulkopuolelle, oppii paljon. Olen saanut kilpailemiselta paljon enemmän kuin olisin voinut kuvitella. Suosittelen lämpimästi.” Setälän mukaan kilpailua on tehty oikealla tavalla - samaan aikaan ammattillisesti suurella pieteetillä sekä kuitenkin pilke silmäkulmassa. ”Kilpaileminen on myös toki tuonut Suomelle mainetta ERC:n piireissä ja olemme saaneet verkostoitua muiden maiden todella hienojen ammattilaisten kanssa”, hän lisää. Lisää pilkettä

silmäkulmaan on tuonut myös kilpailun sovittaminen muutenkin hektiseen konferenssi-ohjelmaan. ”Olen ollut mukana posterisessioissa aina lähes heti ennen kisaa tai kisan jälkeen, joten juokseminen naistenhuoneeseen kesken kaiken vaihtamaan jakkupuku työhaalareihin tai toisinpäin on tullut kyllä tutuksi. Muutamakin konferenssiosallistuja on näyttänyt peukkuja ja hymyillyt nähdessään tämän rallin”, Setälä nauraa.

Suomen seuraavaa joukkuetta vuoden 2018 kilpailuun ei ole vielä päätetty. Joukkue tullaan valitsemaan tällä kertaa aivan uudella tavalla – kilpailun kautta. Bolognassa, Italiassa syyskuussa järjestettävän Resuscitation-konferenssin elvytyskilpailuun on päätetty Suomen Elvytysneuvoston toimesta lähettää Suomen Ensihoitoalan Liiton Ensihoitopäivillä huhtikuussa järjestettävän kansallisen elvytyskilpailun voittaja. Sanna Hoppu haluaakin Suomen Elvytysneuvoston puolesta kutsua kaikki osallistumaan sankoin joukoin kansalliseen kilpailuun. ”Olin vuonna 2017 ERC:n kilpailussa tuomarina, joten nyt minusta saisi erinomaisen valmentajan Suomen seuraavalle joukkueelle”, hän toteaa. ■

Viitteet

1. Napier F, Davies RP, Baldock C, et al. Validation for a scoring system of the ALS cardiac arrest simulation test (CASTest). Resuscitation 2009;80:1034-8.